

La Flama de la llengua catalana

El passat febrer es realitzà novament el gest simbòlic d'encendre la llàntia que crema de forma permanent a l'atri de la basílica de Montserrat. Els excursionistes catalans anem fent aquest gest des de 1968 quan va complir-se el primer centenari de la naixença del filòleg i mestre Pompeu Fabra. Aquest any la 33a Renovació de la flama de la llengua ha estat organitzada per la Unió Excursionista de Catalunya que assumint aquest compromís de l'Excursionisme català ha impulsat aquesta comesa novament, per tal de renovar, com va fer en quatre ocasions anteriors, la penyora de fidelitat als anhels que la van fer néixer. El diumenge 17 de febrer s'encengué la flama davant la tomba del mestre al cementiri de Prada i després portada solemnement als locals de l'entitat de Barcelona on restà dipositada fins el diumenge 24 que repartida entre les diferents entitats de la UEC fou portada a la plaça del Santuari de Montserrat. Després de l'acte simbòlic de la unificació de les diverses flames en una de sola fou rebuda pel Pare Abat i oferta a la Mare de Déu durant la missa conventual. Durant la celebració els excursionistes vam recordar la nostra voluntat i el nostre desig que la llengua catalana a més d'esdevenir senyal d'identitat assoleixi l'àmbit de la plena normalitat. Un cop acabada la missa, es va fer a l'atri l'acte de renovació de la Flama i cant dels Segadors. Seguidament a la sala d'actes del monestir van tenir lloc els diversos parlaments de les persones convidades. El Sr. Vidal Gayolà com a representant de la Generalitat de Catalunya disculpà la no assistència per qüestió d'agenda de la Sra. Marta Ferrusola que havia promès ser present en aquell acte. Va voler fer públic l'agraïment de la institució que representa al moviment excursionista per la fidelitat i l'estimació demostrada cap a la llengua, especialment durant els anys difícils, així com el goig de poder-ho celebrar

en normalitat enguany que commemorarem l'any Verdaguier. Josep M. Solé Sabaté recordà que aquest acte de renovació és un gest que surt del fons del cor, i que la llengua defineix de manera ben clara la nostra forma de ser, la forma de viure o senzillament la forma d'entendre la història. Solé va fer diverses referències a Verdaguier, Ausiàs Marc i Pere Quart, acompanyades d'algunes cites historiogràfiques on es posava de manifest la fidelitat d'un poble a la seva llengua. Mostrà igualment diversos exemples que indiquen que el català gaudeix de bona salut, com quan jugadors estrangers del Barça se la fan seva o l'utilitzen en aparicions públiques, quan el català és present en el comerç o en el treball, quan s'usa en tribunes i congressos internacionals, quan és present en llibreries i quioscs o quan s'utilitza en tribunals de justícia. I acabà la seva intervenció recordant que encara queda molt per fer i no podem perdre de vista que el moviment de la Renaixença sorgí per l'impuls d'un grup de gent, en uns moments i en una situació molt més difícil que l'actual, que apostaren per la dignificació d'una llengua amb un passat gloriós. Per tant el futur de la llengua catalana depèn fonamentalment de tots nosaltres. Antoni Fontdevila, president de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya manifestà que enguany

Acte de renovació de la 33 Flama de la Llengua Catalana. Foto: Josep Castells